

A L S Ó V Á R O S I H A R A N G S Z Ó

A nagykanizsai Szent József Plébánia lapja • VIII. évfolyam 9. szám • 2013. szeptember

JÁNOS 6,38

„Mert nem azért szálltam alá a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem meg, hanem annak akaratát, aki küldött.”
(Jn 6,38)

Májusban már tudtam, hogy befejeződik a káplánságom (segédlelkész), és hogy egy másik plébániát kell birtokba vennem. A tanév végén kiderült, hogy Nagykanizsára jövök a Szent József Plébániára. Meglepődtem a döntésem, hiszen a Kaposvári Egyházmegyének ez az egyik legjobb plébániája. Jó helyen van, és sokan járnak ide. Rengeteg a feladat és alkotási lehetőség. Laci atya azt mondta nekem, hogy sokat kell dolgoznom. Igaza lett, valóban nincs megállás egész nap és egész héten. Ám nem a fárasztó munkáról kell most értekezniem.

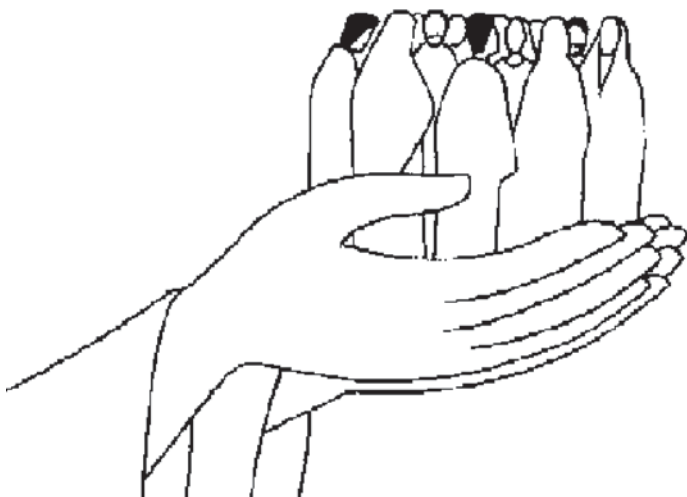
Miután készülődtem, álmodoztam, búcsúzkodtam, kerestem egy szentírási szakaszt, amely passzol az aktuális életszakaszomhoz, az „eddig és majd”-hoz. Amit eddig tettem, és amit majd tenni szeretnék. A Jn 6,38-ban világosan adva van számomra hivatásom lényege. Noha Jézus jelenti ki ezt önmagáról, mégis rám is vonatkozik, főleg, ha abból indulok ki, hogy a pap a liturgiában Jézus megjelenítője. Rám is érvényes, hogy az Atya akaratát kövessem. Sőt akarom, hogy az életem ez a szakasz legyen! Hogy semmi mást se kívánjak, mint csak teljesíteni azt, amit Isten elvár tőlem. Eddig is megpróbáltam ennek a szakasznak szellemében élni, mert a pap-ságom nem érdekpapság. Nem a földi célok miatt kaptam, és fogadtam el a hivatásomat, hanem Istenért és az emberekért lettem pap. Ez a Jn 6,38 egy nagyon nehéz részlet. Jézusnak

sem volt egyszerű ezt beteljesíteni. Nekem sem könnyű, és erről a személyes küzdelmeim tanúskodnak, amelyekből közreadok olykor a szentmisékben. A jövőben sem kívánok máshogyan élni, mint csak az Atya akaratára, és ezért szembenézek a rám váró nehézséggel.

Mi a jövőm ezen a plébánián? Sokat gondolkodom rajta. Az biztos a címbeli szakasz alapján, hogy nem azért jöttem, hogy a magam akaratát cselekedjem. És az első napok ezt kellőképpen alá is támasztották. Természetesen vannak céljaim, terveim, de ezeket Istennel össze kell, hogy hangoljam. Nem a holt kövek létben tartásáért jöttem. Nem utazásszervező mellékállásra vágyom, és nem toronyszobában lakó királylánysorsot képzelek el magamnak. Én elsősorban a lelkek üdvéért vagyok. Ha tovább olvasnánk a Jn 6,38-at, akkor azt találjuk, hogy Jézus nem akar semmit sem elveszíteni abból, amit neki adott az Atya. Azaz az embereket, a lelkeket jött pástorként megóvni. Nekem is ez a hivatásom. Így bármit teszek, mondok, gondolok, azokat a lelkeket megmentéséért teszem, mondom, gondolom. Hozzátevé azt, hogy én sem vagyok tökéletes, így nem mindig azt teszem, mondom, gondolom, ami helyes lenne. Céloom ebben az egyházközségben a meglévők megtartása, lelki nevelése, segítése, hogy a küzdelmekben együttesen tudjunk helytállni és üdvözülhessünk. Ugyanakkor szeretném, ha együttesen szólítanánk meg mindazokat, akik kívül vannak a templomon: Akik a környezetünkben élnek, és várják azt — tudattalanul is —, hogy találkozzanak Istennel, és nyugalmat kapjon a lelkük. Rengeteg kihívással kell szembenéznünk. Sokat gondolkodom azon, hogy miként lehet megszólítani a még idegeneket, és mi, akik már együtt vagyunk, hogyan váljunk igazán krisztusi közösséggé. Mindehhez igyekszem imádkozni, hiszen papként ez a legfontosabb feladatom. Naponta kérem az Urat egyházközségünk tagjaiért. Igyekszem méltó módon végezni a liturgiát, hogy az valóban Istent tisztelő cselekmény legyen, és megszenteljen minket is.

Köszönöm az Úrnak, hogy ebbe a közösségbe helyezett. Kérem, hogy adjon erőt számomra megtenni az ő akaratát, és leépíteni a magam gyarlóságait! Adjon a Szentlélek számomra bölcsességet, tudást, hogy szót értsünk egymással, és kapcsolatba kerülhessünk mindazokkal, akik még távol élnek Istentől! Ámen.

István atya

TEPLOMOK ÉJSZAKÁJA

A két tanítvány Jézus nyomába szegődött. Amikor Jézus megfordult, s látta, hogy követik, megkérdezte: „Mit akartok?” Így feleltek: „Rabbi, hol lakol?” „Gyertek, nézzétek meg!” — mondta nekik. Elmentek vele, megnézték, hol lakik, s aznap nála is maradtak. (Jn 1,37-39)

A nagykanizsai Szent József Plébánia új házigazdájaként szeretnélek meghívni benneteket az idei *Templomok Éjszakája* elnevezésű programunkra 2013. szeptember 14-én. Szeretnénk, ha eljőnnétek és megnéznétek, hogy hol lakom-lakunk. Éljük át az apostolok élményét, akik elmentek Jézussal, hogy megnézzék, hol lakik. Gyertek és nézzétek meg a házunkat (templomunkat és a kolostort) ezen az estén-éjszakán!

Program:

- 20.00-tól közös ima
 - 20.10-től a templom, mint szakrális tér bemutatása
 - 20.40-től orgonánk érdekességei
 - 21.10-től szerzetesség ma
 - 21.30-tól ferences szentek megidézése kolostorbejárással
- Szeretettel:

Váron István atya és
a Szent József Plébánia közössége

KERESZTÉNY „SZELLEMI DÍZÉS” A KOLOSTORBAN

Nagy ferences szentekkel „találkozhatunk” középkori környezetben éjszaka, sejtelmes gyertyafénynél szeptember 14-én, a *Templomok éjszakája* program keretében.

A ferences kolostor lesz a helyszíne a 21.30 órakor kezdődő programnak, ahol csoportokban lehet végigjárni a kolostor emeletét, és néhány szobában beöltözött fiatalok várják a látogatókat. Gyertyafény mellett mesélik el egy-egy nagy (ferences) szent tanulságos és felemelő történetét. A kolostor, ami most sajnos üresen áll, erre az egy éjszakára újra életre kel így, hogy megmutassa magát, és felidézze a régi idők szellemiségét. A sötét kerengőben, amit csak mécsesek fénye fog megvilágítani, mindenki átérezheti, milyen is lehetett itt az élet évszázadokkal ezelőtt.

Közben a várakozók (mert a kolostorba a csoportok 3-5 percenként indulnak) a templomtérben megtekinthetik az *Angyalok gyermekszemmel* gyermekrajz-kiállítást, mely a Csáládhaló.pont kezdeményezésére megrendezett gyermekrajz-pályázat nagykanizsai alkotásaiból készül, és ekkor lesz először látható a templomban.

Emellett a gitáros csoport énekeit hallgathatjuk, és énekelhetjük, az egyik oldalkápolnában beszélgethetünk a homokomáromi szerzetesekkel, és végre szakszerű ismertetőikkel nézhetjük meg alaposan a templom festményeit és szobrait.

Szeretettel várunk minden hívőt és nem hívőt a templomba ezen az éjszakán.

A világot önmagad megváltoztatása által változtasd meg!

A szúfi Bajazid mesélte önmagáról:

Fiatalkoromban forradalmár voltam. Azt kértem Istentől, hogy adjon karomba erőt a világ megváltoztatásához.

Amikor középkorú lettem, rájöttem, hogy életem felén túljutottam anélkül, hogy egy árva lelket is megváltoztattam volna. Akkor azt kértem Istentől, hogy legalább annyi kegyelmet adjon, amellyel meg tudom változtatni a környezetemet. Csak a családomat, a barátaimat, és akkor elégedett leszek.

Most, hogy már öreg vagyok, és napjaim meg vannak számlálva, kezdem látni, hogy ostoba voltam. Most csak azért imádkozom, hogy adja meg az Úr, hogy önmagam

megváltoztathassam. Ha kezdettől fogva ezért imádkoztam volna, nem vesztegettem volna el az időmet.

Mindannyian a világot akarjuk megreformálni, de önmagunk megváltoztatására alig gondolunk.

Gazdagság

— Tudod, drágám, nagyon keményen fogok dolgozni, és egyszer majd gazdagok leszünk — mondja a férj.

Mire az asszony:

— Mi már most is gazdagok vagyunk, szívem, hisz egymáséi vagyunk. Egyszer talán majd pénzünk is lesz.

(Részlet Anthony de Mello: *A madár dala c. könyvéből.*
Fordította: Török Péter)

ANGYALOK A GYERMEKEK SZEMÉVEL

— gyermekrajzpályázat —

a Családháló.pontok szervezésében

4—14 éves gyerekek pályázhatnak három kategóriában:
óvodás, alsó és felső tagozatos.

A rajzok témája az angyal.

Egy gyerek egy eredeti A4-es rajzlapra készített, saját rajzzal pályázhat.
Ceruza, zsírkréta, filc vagy festék használható.

A rajzok hátoldalára kérjük ráírni

a gyermek nevét, kategóriáját, értesítési címét, a szülők e-mail címét.

Kérjük, hogy a rajzokat regisztráljátok a csaladhalo.hu oldalon.

A regisztrált rajzok a díjazástól függetlenül nyerménysorsoláson vesznek részt,
amelynek keretében egy rollert és sportszereket sorsolunk ki.

A Családháló.pont a közeledben, ahová a rajzot beküldheted:

**Szent József Plébánia (alsóvárosi plébánia), Nagykanizsa, Ady Endre u. 15.,
de leadhatjátok a templomban is misék előtt és után szeptember 10-éig.**

Díjátadás: szeptember 15-én, vasárnap 9.45 órakor

A képekből kiállítás készül, mely megtekinthető az alsótemplomban

szeptember 14-én, szombaton 20—23 óráig, valamint

szeptember 15—19-éig a szentmisék előtt fél órával (az új miserend az újság 8. oldalán olvasható).

Szeptember 17-én, kedden és 19-én, csütörtökön 9—12 óráig István atya várja az óvodás csoportokat.

HUNGARIO — AZ ÉN SZEMEMMEL

Gondolkoztál már azon, hogy mi történik az ifjúsági világtalálkozókon? A válasz röviden: összekovacsolódunk és megerősített küldetéstudatot kapunk!

Na és mikor? Hát például a szaléziak életvidám táncos multságain, a közös étkezéseken, a délutáni szabad programok játékaiban, előadásain, fagyizásain, a rióival megegyező flashmob táncpróbákon, az esti táncházakon és a szinte egésznapos koncerteken — idén pl. Pécsre látogatott a Ladik Keresztény Könnyűzenei Fesztivál is, többek között a Zöld Ponttal, Sillye Jenővel, Iváncsits Tamással és barátaikkal. Azt se felejtse el, hogy a programok között ingázva is nagyszerű barátságokat köthetsz, hiszen a Pécsre látogató 1500, és a Rio de Janeiróba zarándokolt több millió fiatal is a tiédhez hasonló lelkülettel, célokkal, vágyakkal érkezik oda! Ilyen indulással már nem is olyan nehéz megtalálni a közös hangot, ugye?

Küldetésed megvilágosodhat a püspökök tanító katekézisein, a hallottak elmélyítésére szolgáló tanműhelyek kiscsoportos beszélgetéseiben, a déli érseki, és az esti buzdító szentmiséken egyaránt! Ha csak halkán pislákol benned a hívás, megerősítésként beszélgethetsz az ott sátrazó közösségek és rendek képviselőivel — a domonkosokkal például a rózsafűzér karkötő készítése közben.

Órákig tudnék mesélni, annyi élmény ért a júliusi Hungarion! Kedvenceim közé tartozik, és figyelmedbe is ajánlom,

hogy jövőre vegyél részt a nagybőjti előkészületkor hagyományosan megrendezett pécsi ifjúsági passió! Tehetséges fiatalok jelenítik meg Krisztus urunk szenvedéstörténetét, még hozzá interaktív módon!

Örömmel emlékszem vissza a szentmisékre is, amelyekről a papok, püspökök, érsekek tapsolva vonultak ki, s arcukon csak úgy sugárzott a fiataloktól átvett lendület, lelkesedés és életvidámság, így a misék minden alkalommal dicsőítő örömkoncertekké alakultak át.

Számomra külön élményt jelentett, hogy önkéntesként hozzájárulhattam a programok zavartalan lebonyolításához, és ezáltal megismerkedhettem a közel 130 voluntarióval, mert fantasztikus emberek!

Munkánkért hálából külön tanítást is kaptunk, ezért kiégésített mottóként ezzel térhettem haza: „Ti vagytok Krisztus szíve és karjai! Menjetekek és tegyetek tanítványommá minden népet!” Ez mindnyájunknak szól. Úgy kell szeretnünk a világ fiait és egymást, ahogy Krisztus tenné! Úgy kell cselekednünk, ahogy ő tenné! Hagyjuk, hogy eszközök legyünk Jézus kezében, hogy minél több emberhez eljuthasson, és haláló szívekre találhasson!

Mert, ahogy Pintér Béla énekl: „Új szívvel egészen máshogyan érez az ember, és másképp látja a dolgokat! Új szívvel nem jelent gondot hinni Istenben, és elfogadni másokat! Ettől az új szívtől boldog az életem minden egyes perce! Ha azt kérdezed, én is kaphatok új szívet? Azt mondom: Persze! Persze! Persze!”

Azt kívánom, érezd meg az örök tavasz édes illatát, forduljon meg körülötted egyet a világ! Figyelj! Ha új szívre vágysz: nyugodtan kérhetsz. Tudod, az élet attól gyönyörű, hogy velünk van az Úr! Ő oda van az emberért elmondhatatlanul. Figyelj! Ha új szívre vágysz: az Istentől kérhetsz.” Ugye sejtetted, hogy miért lett ez az önkéntes dalunk?

Amint lehetőség adódik; ha egyedül nem, hát hívd el barátaidat, és vegyetek részt az ifjúsági találkozókon, mert onnan láthatod, csak plusszal térhettek haza!

Csonka Laura

HITTANTÁBOR DÖMÖSÖN

Idén júliusban Dömösre repített közel 50 leányzót és 50 leányt Tűzmadarunk. Az együtt töltött egy-egy hét csodálatos élményei örökre belevésődtek a szívünkbe és emlékezetünkbe! A „kincskereső” helymegismerés, az éjszakai kalandtúra, a szellemi és fizikai vetélkedők, a Rám-szakadék és a Remetebárány izgalmas túrái, a strandok, az esztergomi bazilika kupolájából elénekelt panoráma, a gyepsi, a visegrádi fellegvár és a felejthetetlen esti táborüzek mind-mind tovább élnek bennünk!

Minden résztvevő számára nagyon fontosak ezek a hittantáborok, hiszen többen itt találkoznak először az egyház és a papság barátságos arcával. Sokaknak ez jelenti az egyetlen nyári vagy évközi élményt, a legtöbbször rajtuk kívül álló okok miatt, hiszen sok a nehéz helyzetben sínylő család. A kerettörténetek segítenek, hogy közelebb kerüljünk az evangéliumhoz, hiszen egy hétig csak egymásra és Istenre figyelünk, s mindezt vidáman, izgalmas játékokkal karöltve. Idén E. T. kalauzolt bennünket. Feltámadása az Újszövetség Megváltóját juttatta eszünkbe, és a szeretet fontosságát hangsúlyozta. Ám magunktól erre hogyan jöhettünk volna rá?

Éppen ezért hálás szívvel köszönjük Lóránt atyának, Edit néninek, a konyhás néniknek és minden segítőnek, hogy egy

újabb csodás hetet tölthettünk együtt. Köszönjük azt is, hogy a játékok során összekovácsolódhattunk, s mindannyian tudjuk, most rajtunk van a sor. A táborban megélt örömeiket, tapasztalatokat kell belecsempésznünk a saját és környezetünk mindennapjaiba. Az évek során és a táborhymuszunkban is megtanultuk: „Mert volt már pár utunk, és sok mindent tudunk, de a legfőképpen azt, hogy *összetartozunk*.”

Köszönet az együtt töltött szép élményekért.

A táborozók nevében:

Csonka Laura

Az E. T. című film volt az idei tábor kerettörténete, amit meg is néztünk. Nekem az tetszett a hat nap alatt a legjobban, amikor Szlovákiában voltunk a strandon, és Sárával elmentünk a színes csúszdákhöz. Ott megkérdeztünk egy hölgyet, aki magyarul válaszolt nekünk nagy meglepetésünkre. Biztatott bennünket, hogy csúszunk le a csúszdán! Gyepsielésben is volt részünk, ahol nem estem el a nagy sebesség ellenére sem. A sífelvonón minden erőlködés nélkül jutottunk fel a dombra. Közben sokat nevtünk. Volt, aki meg is vigasztalt, amikor fájt a szívem. Jövőre is menni szeretnék!

Bognár Zsófi, 10 éves

EGYHÁZKÖZSÉGI PIKNIKÜNK KŐSZEGEN

Július 6-án második alkalommal rendeztük meg piknikünket festői környezetben Kőszegen, az egyházközség szépen kialakított és megújított nyaralójában.

Reggel 8 órakor Tűzmadár nevű buszunkkal indultunk útnak fiatalokkal és idősebbekkel. Miután mindenki elhelyezkedett, a fedélzet „kapitánya” kiadta az indulásra szólító parancsot.

Kőszegen jobbnál jobb programok közül lehetett választani. Voltak, akik az üdülő területén maradván beszélgettek, társasjátékoztak. Sokan éltek a lehetőséggel, és megtekintették a Jurisics-várat és az óváros nevezetességeit. Visszatérve érzékeltek, hogy lassan elkészült az ebédre szánt ínycsiklandozó grillhús, amelynek bekebelezése után rövid szieszta következett az árnyékot adó fák alatt hűsölve.

Délután Lóránt atya vezetésével túráztunk a Hétforráshoz, majd az Óház kilátójához. Sokan vállalkoztunk a túrára, ahol sikerült az úton kellőképpen elfáradnunk, de a panoráma, ami felérve minket fogadott, mindent kárpótolt, mert csodaszép volt, ami szemünk elé tárult.

Az üdülőbe visszatérve Tóthárpád Ferenc gyönyörű, megzenésített verseiből készült videókat tekintettünk meg kivetítőn. Ilyen volt többek között például a *Kőszegi dal* és a *Házi áldás* című műve is, amelyet többször is elzengedeztünk.

Az idő sajnos gyorsan elrepült, ezért lassan összecihlődtünk, majd a „Tűzmadár” fedélzetén hazafelé vettük az irányt.

Mindannyiunk nevében mondok Lóránt atyának köszönetet, hogy ilyen felejthetetlen, szép nappal ajándékozott meg bennünket.

Révész Bettina

A VÁROS MISÉJE AUGUSZTUS 20-ÁN

1990. OKTÓBER 7.

A címben szereplő dátum a bérmálkozásom időpontja. Huszonhárom évvel ezelőtt volt. Ötödik osztályos voltam. Semmire sem emlékszem. Mintha meg sem történt volna. Csak az anyakönyv tanúskodik róla, és talán a vendégek, akik jelen voltak ezen az alkalmon. Utólag most — papi fejjel — azt a kérdést teszem fel, hogy akkor, ott volt-e értelme bérmálkozásom? Hiszen semmire sem emlékszem. Ráadásul több mint két év múlva el is hagytam az egyházat.

Örök kérdés, hogy van-e értelme fiatal korban, diákként megbérmálkozni. Mi a bérmálás? Hogyan viszonyulunk hozzá manapság? Az őskeresztény korban egyidőben történt a keresztség és a bérmálás szentségének kiszolgáltatása. Én is ezt tartom ésszerűbbnek, hiszen már a keresztségkor megkapjuk lelkünkbe a Szentlélek foglaloját. Téves az a nézet, hogy csak a bérmáláskor kapjuk meg a Szentlélek ajándékait. Már a keresztségben és azt követően a gyónásban és az Oltáriszentség vételekor is részesülünk a Szentlélek adományaiból.

A bérmálás valójában a felnőtté válás és a keresztény küldetés szentsége. Ha pedig e kettőből indulunk ki, akkor nagyon időszerű felvetnünk azt a kérdést, hogy nincs-e korán 8—9. osztályos korban bérmálkozni? Mikor lesz ma valaki felnőtt? Hogy nem 9. osztályban, azt mindannyian látjuk. Még testileg sem mondhatjuk az ilyen korú diákokat felnőtteknek. Hiszen lehet, hogy képesek már gyermeket nemzeni, de hogy testileg sem érték el a kiteljesedést, az biztos. Valahol az egyetemista kor környékén beszélhetünk véleményem szerint felnőttiségről. Bár, ha megnézzük egy egyetem belső életét, itt is óriási kérdőjelek vannak.

Összegezve tehát megjegyezhetjük, hogy a felnőtté válás valahol a húsz és harmincéves kor tájékán van manapság. Ha pedig ez így van, akkor a felnőtté válás szentségének kiszolgáltatását is el kellene halasztanunk sokkal későbbre, amikor már megérti a bérmálkozó, hogy mivel is jár a megbérmáltság.

Itt térnék rá a szentség másik — említett — megnevezésére, a keresztény küldetésre. Megkérdeztük már szülőként a bérmálkozó gyermeküktől, hogy mi az a keresztény küldetés? Tudja? Érti? Gyakorolja? Egyáltalán mi — a bérmálkozók szüleiként — és átlag keresztény emberként tudjuk mi ez a keresztény küldetés? Szerintem nem. Ha pedig mi nem tudjuk, akkor hogyan értené egy kamasz, aki még csak most kezd megtanulni élni. Elvont gondolkodásra többnyire nem is képes. Most bontakozik ki testileg, lelkileg, pszichésen. Már pedig a keresztény küldetés nagyon komoly dolog. Ez nem más, mint hogy tanúságot tegyünk a hitünkről. Először is felvállaljuk, hogy római katolikus keresztény emberek vagyunk.

Másodszor tudjuk, hogy mit jelent az, hogy római, katolikus és keresztény. El tudjuk magyarázni másoknak hitünk lényegét. Tudunk Istenről, Jézusról és a szentekről beszélni. El tudjuk mondani, hogy miért vagyunk hívők. És a tetteinkben ott az evangélium, azaz szeretjük a másik embert. Szolgálunk az egyházban, és életmódunk követi az Egyház tanítását.

Mindezek alapján nézzük végig önmagunkat és egyházközségünk bérmálkozóit! Megfelelünk, megfelelnek ezeknek az alapvető kritériumoknak? Ha igen, akkor jól csináltunk valamit, és büszkék lehetünk rájuk. Ha nem érvényesülnek ezek a kritériumok, akkor valami baj van. Vagy a tanítás nem volt jó, és vele együtt a családi háttér sem, vagy pedig egyszerűen csak annyi van, hogy nincs még itt az ideje a bérmálásnak. Régen azért bérmáltatták meg a gyerekeket, mert csak hét évente volt egy adott helyen bérmálás, másrészt pedig azért, hogy majd tudjon templomban esküdni, mert e nélkül nem lehetett. Ma, akik bérmálkoznak, miért bérmálkoznak? Mi a keresztény küldetésük? Felnőttek?

Én nem emlékszem a bérmálkozásomra. Éppen ezért kitaratok azon elvem mellett, hogy nem tudatosan, muszájból, szokásból inkább ne bérmálkozzunk, mert még az emléke sem marad meg. A Lélek mindenki bennünk működik, aki engedi. Szeretném, ha Egyházunkban eljutnánk majd odáig, hogy azok bérmálkozzanak, akik tudatosan akarnak elköteleződni a keresztény értékrendszer és életvitel mellett. Akik meg tudják mondani, hogy miért bérmálkoznak. Akik felnőttek a kereszténységhez, és élük a keresztény küldetést. Ezek nélkül csupán csak egy szokásnak teszünk eleget.

István atya

Izgalmas orgonabemutatóval készül Martonné Németh Mária a Templomok Éjszakájára

ŐSZI EGYHÁZKÖZSÉGI KIRÁNDULÁS

Hagyományainkat folytatva idén ősszel is felkerekedünk kö- zösen felfedezni kis hazánk legszebb tájait! A kirándulás idő- pontja idén is *október 23-ra* esik, az úti cél ezúttal *Süme*g lesz.

A busz reggel 6 órakor indul a templom előtti parkolóból. A korai kelést követően azonban csodálatos lelki élményekben, tájképi és kultúrtörténeti szépségekben lehet részünk. Alig más- fél óra utazás után már megpillanthatjuk a város fölé emelkedő Várhegyet, rajta a 13. században épült, festői szépségű *várral*. Túránk során természetesen megtekintjük Sümegeg legnagyobb nevezetességét, melyet gyalogosan, a hegyoldalon vezető szer- pentinúton haladva érünk el. A műemlékekben gazdag belváros azonban további, talán kevésbé ismert kincseket is tartogat számunkra. Sümegeg legszebb építménye a Várhegy oldalába

simuló *püspöki palota*, ahonnan gyönyörű panoráma nyílik a hegy tetején álló várra. A város nemzetközi hírű nevezetessége a *plébániatemplom*, aminek falai a hazai barokk festészet leg- nagyszerűbb alkotásai közé tartozó együttesét, Franz Anton Maulbertsch munkáit őrzik. Kirándulásunk fénypontja azon- ban minden bizonnyal az lesz, hogy *Barsi Balázs* ferences szer- zetes fogad bennünket a *Sarlós Boldogasszony-kegytemplom- ban*. Meghívta csapatunkat a reggel 8 órakor kezdődő szent- miséjére, majd elkísér bennünket a közeli *Sümegecsehire*. Az itt található templomot Balázs atya álmodta meg, és szentelte fel, amit 2005-ben az angol Newman bíboros szentté avatásá- nak emlékére emeltek. A hazaérkezést este 8 órára tervezzük.

Kirándulásunk célja, hogy a plébániánkhoz tartozó fiatalok és idősek, egyedülállók és családosok együtt lehessenek egy kötetlenebb program keretében, jobban megismerjük egymást és új plébánosunkat, István atyát. Szeretettel várjuk minden régi és új érdeklődő jelentkezését!

Étkezés: A városnézés közben rövid ebédszünetet tartunk, és az otthonról hozott ennivalót fogyasztjuk. Szerény vacso- ránkat hazafelé egy étteremben költjük el, melynek költségeit a jelentkezési díj tartalmazza.

Kérjük az érdeklődőket, hogy a kirándulás díjának befize- tésével minél hamarabb jelentkezzenek a plébánián!

Jelentkezési díj: 5000 Ft, melyet a plébánián lehet befizetni.

Programszervezők: Fürné Kinsztler Anita és Mónai Zsuzsa

Idegenvezetőnk: Boros Antal

TÁJÉKOZTATÓ — HIRDETÉS

Miserend szeptembertől

Szeptembertől a miserend a következőképpen alakul:

Hétfőn 18.00 órakor

Kedden 8.00 órakor Szent Antal-mise

Szerdán 18.00 órakor

Csütörtökön 18.00 órakor

Pénteken 7.00 órakor

Szombaton 18.00 órakor

Vasárnap 8.30, 10.00, 11.45 (Palinban) és 18.00 órakor

(Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő szentmise családos, gitáros mise. Várjuk szeretettel a család- dokat a templomtérbe a gyerekekkel együtt!)

Eseménynaptár

Szeptember 9-én, hétfőn 19 órától a plébánián bérmálási meg- beszélést tart István atya.

Szeptember 14-én, szombaton 20—23 óráig a templomban és a kolostorban lesz a Templomok Éjszakája program.

Szeptember 20-án, pénteken 18 órától a plébánián szülői értekezlet tart Balás Béla püspök atya a bérmálkozók szülei- nek és az érdeklődőknek.

Szeptember 22-én, vasárnap 16 órától lesz a bérmálás a templomban, és utána agapé a plébánián a püspök atya rész- vételével. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Október 23-án, szerdán lesz az egyházközségi kirándulás Sümegegre.

* * *

Naprakész hírek, fényképes beszámolók, hozzászólási lehe- tőség Facebook-oldalunkon:

www.facebook.com/szentjozsef.plebania

Hivatali nyitva tartás új rendje

A plébániahivatal szeptembertől az alábbiak szerint tart nyitva:

Hétfőn: 15—18 óráig.

Szerdán: 9—12 óráig.

Csütörtökön: 15—18 óráig.

Az irodai feladatokat szeptember 1-jétől *Horváth Tamás* látja el, aki telefonon a +36 30 6942069 telefonszámon hiva- tali időn kívül is elérhető.

ALSÓVÁROSI HARANGSZÓ

Kiadja: Szent József Plébánia, Nagykanizsa • *Felelős kiadó:* Váron István plébános • *Szerkesztő:* Balogh András • *Tipográfus:* Lengyák András
Kizárólag belső használatra!